

KẸ ĐỨNG... BÊN KIA ĐƯỜNG....!

Cuối thập niên 70, khi mà “nếu cột đèn có chân cũng tìm cách chạy đi, vượt thoát khỏi...thiên đường đỏ (huống chi là người!)” thì có Người từ hải ngoại quay về lại quê hương nhằm khơi dậy cao trào Phục quốc nhưng chẳng may rơi vào tay giặc... Người đã cùng các chiến hữu mình hiên ngang bước lên con đường Anh Hùng Nguyễn Thái Học đã đi: Người thanh niên Trần Văn Bá và các chiến hữu đã đi vào lịch sử dân tộc, trong đó có một Trương HĐVN, Trương Hồ Thái Bạch!

Khoảng đầu thập niên 80, Chiến sĩ Võ Đại Tôn tiếp bước... và có lẽ không ai quên, tờ báo Văn Nghệ Tiền Phong phát hành bên Mỹ thời bấy giờ đã chạy hàng chữ lớn nơi trang bìa: Võ Đại Bịp! Những bài báo liên tục đánh phá... “nào là lường gạt, lấy tiền du hí... cùng những lời độc ác, hằn học... “. Cho đến khi Ông khảng khái thẳng thừng chỉ mặt bọn vixi cướp nước, xác quyết lập trường trước sau không thay đổi của mình trong buổi họp báo quốc tế do bọn vixi tổ chức bởi “chúng đã dạy dỗ, tẩy não” và cho rằng Ông sẽ... ăn năn xin ân xá trước mọi người. Đoạn video này được một phóng viên Nhật ghi lại và phổ biến sau đó.

Không biết “đám Văn Nghệ Tiền Phong” có cuối đầu tạ tội hay ... “vẫn bản mặt nhọn nhọn!”

Rồi đến “Mặt Trận Hoàng Cơ Minh“, cũng không tránh khỏi bị những “thỏa mạ nguyên rủa..v.v.. “

Nhà văn kháng chiến Võ Hoàng, trên đường trở về cùng các chiến hữu, ghi lại trong bài thơ mang tựa đề Ngủ đi em, mai sáng lên đường.

“Ngủ đi em, mai sáng lên đường

Ta theo quân về bên kia núi

Tháng năm qua hờn căm nhục tủi

Sẽ có ngày em biết yêu thương..... “

Chắc chắn “...mai sáng lên đường” sẽ không có, không bao giờ có những hạng người luôn luôn trong mắt không coi ai ra gì, “mục hạ vô nhân“. Họ chỉ rình rập, soi mói, “tìm kẻ hở để tấn công (?)” nhằm thỏa mãn “cái tôi (hèn nhát), không ai có thể hơn mình“.

Họ không những chẳng phải thuộc loại... đứng bên lẽ mà là kẻ... đứng bên kia đường!

Cá nhân tôi, xin nghiên mình cảm ơn các vị bởi nhờ các vị mà tôi luôn là người tị nạn chính trị, tị nạn cộng sản, không thuộc hạng... chạy tìm bơ sữa!

HĐTƯ/HĐVN cũng đã được thành lập tại Costa Mesa trong thập niên này, 1983. Vừa đáp ứng nguyện vọng vừa kết hợp HĐS người Việt tị nạn chính trị khắp các nơi trên thế giới.

Những... phá bình không phải không có, nhưng rồi cũng qua mau.

Hơn 30 năm trôi qua, không ai... thắc mắc danh xưng “HĐTƯ là dịch sai của chữ..., dùng danh xưng Chi Nhánh là không đúng...v..v..và..v..v..!” Tất cả đã không hề để ý, không “chấp tướng“, xử dụng một cách tự nhiên như hít vào thở ra....

Một vài năm trở lại đây, “bỗng dưng nhiều... nhân tài (?), tiếc thay thuộc loại đứng bên kia đường” xuất hiện hò hét đánh phá, những “tảng đá ngầm cùng tu hú” thay nhau châm chích rất bài bản, dễ làm Anh chị em “chỉ lo cho các em, ít lưu tâm chuyện khác“ ... nản lòng bởi một PT giáo dục đã trở thành “vô giáo dục, hàm hồ, Luật và lời Hứa chỉ là đồ trang sức....“

Thời gian trên 30 năm đó, anh chị em chúng ta đã “chung một đường lên”, chia xẻ cùng nhau bao thăng trầm, buồn vui lẫn lộn, cùng ý thức là người Việt tị nạn cộng sản và dĩ nhiên cùng một biểu tượng cờ Vàng!

Chúng ta chẳng có gì phải nản lòng mà cũng không dễ gì siêu lòng khi đối mặt với “những tảng đá ngầm cùng bọn tu hú“.

“giá thử cuộc đời bằng phẳng mãi

anh hùng nào dễ đã hơn ai....“

Anh chị em mình không hề nghĩ, chúng ta là “anh hùng!“, câu thơ trên nhắc cho chúng ta hãy kiên cường, bền lòng vì “trong gian nguy mới biết người trung nghĩa.....“, bởi có gì dễ dàng đâu..., nhất là “mình thì vô tình mà họ thì quyết tâm cố ý!“

CŨNG BUỒN THAY....

Theo **Việt Nam Sử Lược** của Cụ Trần Trọng Kim (xb Đại Nam, q.2, trg. 337) cũng như **Việt Sử Khảo Luận** của Cụ Hoàng Cơ Thụy (xb NamÁ Paris 2002,q.3,trg. 1423), Vua Hàm Nghi đã bị 2 thân tín, Nguyễn đình Tình và Trương quang Ngọc, bán đứng Ngài cho thực dân Pháp, từ đó Ngài đã im lặng, không nói lời nào....

Đọc lại trang sử mà thật ngậm ngùi, thương Vua Hàm Nghi mà, cũng buồn thay!

Thời Đệ Nhất Cộng Hòa, trước khi bị phát hiện chân tướng... nằm vùng trong Dinh Độc Lập, ai dám nói Đại Tá Phạm ngọc Thảo không là....“phe ta, cùng bước chung đường?”.

HĐTƯ/HĐVN cũng trong vài năm trở lại, xuất hiện những “nhân tài (!)” lên giọng đòi “sửa đổi (?)” ... quý vị này không đứng bên kia mà, buồn thay, ...chung đường đó!

Chưa hết, tương tự như trên nhưng kinh khủng hơn vì không “chỉ sửa đổi mà...lột xác luôn!” Bọn họ “...mượn hơi hùm rung nhất khi...”. Với “kẻ ngoài thì... quì gối khom lưng, người trong nhà lên giọng... kẻ cả. Họ thuộc loại nịnh trên nạt dưới, chẳng những thế còn vong ân trát tro vào mặt nữa kìa!”

Thiết tưởng anh chị em đã rõ và càng rõ, càng không thể để chúng... đê đầu, chiêu dụ bằng những mỹ từ như lý tưởng, vì PT...v..v... HĐ dạy chúng ta Tính Khí, không dạy chúng ta... luôn cúi. Hãy đứng thẳng là người chân chính vì người HĐ mà cam tâm lột xác thành kẻ vong ân, quay lưng với nguồn cội thì... sẽ thật buồn thay! Chắc là chúng ta chưa quên sự bất khuất của Cố Trưởng Hải ly gan dạ Phan Như Ngân mà các trang sử HĐ đã ghi lại?

Ôi có phải “khôn nạn thay cảnh đồng sàn dị mộng?”

Hy vọng rằng, sau cơn bão táp rồi cũng sẽ trời quang mây tạnh. Tất cả vết tích kia sẽ chìm vào quên lãng theo lớp bụi đời.....

HÃY CÙNG CHIA XẺ...

Với nhau gánh vác trách nhiệm chung. Nhìn lại thời gian qua, đảm nhận trách nhiệm đầu tàu HĐTU/HĐVN hầu như đã trải qua các lục địa:

Hoa Kỳ - Âu châu - Úc châu...

Thiết nghĩ đến lúc Bắc Mỹ cũng nên gánh vác, như vậy mới “công bằng!”

Nay được biết CANADA cũng có tên đề cử Ứng viên. Riêng cá nhân tôi thật ngưỡng mộ và ủng hộ như đã thưa, cho...“công bằng“, vì đây là phần đất đã đến lúc nên gánh vác trách nhiệm chung.

Hãy bỏ ngoài tai nhưng rêu rao, đâm thọc, mỉa mai, bới móc(?), nếu có: “vị trí cái khó là ở... khu, tu hú to giọng cũng chỉ là loài tu hú!”

Không biết anh chị em cũng nghĩ như tôi, cho...“công bằng“ chẳng?

Gàlôi.

06/2018